

सौमा रुद्रा युर्वमेतानि अस्मे । विंश्चा तनूषु भेषजानि धत्तम् ।
 अथ स्यतं मुञ्चतं यन्नो अस्ति । तनूषु बद्धं कृतमेनो अस्मत् ॥ ३ ॥
 तिग्मायुधौ तिग्महेती सुशेवौ । सौमा रुद्राविहं सु मृळतं नः ।
 प्र नो मुञ्चतं वरुणस्य पाशात् । गोपायतं नः सुमनस्यमाना ॥ ४ ॥

19. AN INDRA (7, 28).

- ४ ब्रह्मा णा इन्द्र उप याहि विद्वान् । अर्वाञ्चस्ते देवयो सतु युक्ताः ।
 विंश्चे चिद्धि त्वा विहवत्त मर्ताः । अस्माकमिच्छुणुहि विश्वमिन्व ॥ १ ॥
 देवं त इन्द्र महिमा वि आनत् । ब्रह्म यत्पासि शवसिर्नृषीणाम् ।
 आ यद्वज्रं दधिषे देस्त उग्र । धोरः सन्क्रवा जनिष्ठा अषाळः ॥ २ ॥
 तव प्रणीतो इन्द्र जालुवानान् । सं यन्नै रौदसी निनेथ ।
 10 महं क्षत्राय शवसे हि जज्ञे । अतूतुजिं चित्तूतुजिरशिभत् ॥ ३ ॥
 एभिर्न इन्द्र अहभिर्दशस्य । दुर्मित्रासो हि क्षितयः पवते ।
 प्रति यच्चष्टे अनृतमनेनाः । अथ द्विता वरुणो मायनी नः सात् ॥ ४ ॥
 वोचेमेदिन्द्रं मध्वानमेनम् । महो रयो राधसो यद्वदन्नः ।
 यो अर्चतो ब्रह्मकृतिमविष्ठः । यूयं पात सुमस्तिभिः सदा नः ॥ ५ ॥

20. AN RUDRA (7, 46).

- 15 इमो रुद्राय स्थिरधन्वने गिरः । क्षिप्रं इषवे देवाय स्वधावने ।
 अषाळाय संहमानाय वेधसे । तिग्मायुधाय भरता शृणोतु नः ॥ १ ॥
 स हि क्षेपेण क्षमिष्य जन्मनः । साम्राजिह्न दिविमस्य चेतति ।
 अवन्नवतीरुप नो डुरश्चर । अनमी चो रुद्र जामु नो भव ॥ २ ॥
 यो ते दिव्युदवसृष्टा दिवस्पेरि । क्षम्यो चरति परि सा वृणक्तु नः ।
 20 सहस्रं ते सुमपिवात भेषजा । मा नस्तोकेषु तनयेषु रीरिषः ॥ ३ ॥
 मा नो वधी रुद्र मा परा दाः । मा ते भूम प्रसितौ क्षीकृतस्य ।
 आ नो भज बर्हिषि जीवशंसै । यूयं पात सुमस्तिभिः सदा नः ॥ ४ ॥

21. AN DIE GEWÄSSER (7, 49).

- समुद्रज्येष्ठाः सलिलस्य मध्यात् । पुनानां यत्ति अनिविशमानाः ।
 इन्द्रो यो वज्री वृषभो रौद्र । ता अपो देवीरिहं मामवतु ॥ १ ॥
 25 यो अपो दिव्यो उत वा स्रवति । खनित्रिमा उत वा योः स्वयंजाः ।
 समुद्रार्था याः शुचयः पावकाः । ता अपो देवीरिहं मामवतु ॥ २ ॥